

C. B. D.
Disputatio Academica
De
ABDICATIONE
CAROLI V. IMPERATORIS.

Proœmium.

Rarissima sunt exempla eorum, qui in magna potentiâ constituti, sponte eisdem sese subducunt, cum natura mortalium semper avida sit imperii, vel, ut cum Tacito loquar, Hist. 2. 38 2. *vetus ac pridem mortalibus insita sit potentie cupido.* & certe si verum fateri volumus, idem nobis palam profitendum est, cum Selymo I. hujus nominis Turcorum tyranno, *nihil dulcius esse, quam imperare.* Propterea majore etiam admiratione dignum videtur, quod in Historia eorum exempla reperiantur, qui potentiæ pertæsi, privatam vivendi rationem ultro sunt amplexi; nullis enim difficultatibus plerumque alias ab imperio absterri se patitur humanum ingenium, cum, ut idem Tacitus Ann. 15, 53. s. scribit, *ejus cupido cunctis affectibus sit flagrantior.* Seculum tamen nostrum, alias in omnibus fere singulare, magnisque rerum mutationibus obnoxium, duo ejusmodi vidit prodigia, quippe anno ejus LII. Christina Gustavi Magni Suecorum Regis filia, paternorum Regnorum ex asse hæres, sponte suâ ejurata illa reliquit. Anno vero LXVIII. Casimirus Poloniae Rex, cum Regni ejus habenas aliquandiu moderatus esset, cessum

A

cessum

